

רינוני רון

גירושין, אהבה מחודשת, מוות

אני לא יודעת מה קרה השבוע. איזה מין סיפורים בעייתיים נפלו עליי. מה זה סיפור בעייתי? כשאני מתלבטת אם לכתוב אותו בכלל — ואם כן, אז איך, ומה, וכמה.

על הסיפור הבא התכוונתי לוותר, אבל לפני שהחלטתי סופית, סיפרתי על כך לעורך. הוא אמר שצריכים לכתוב, מפני שזה סיפור אנושי יפה.

התחלתי לכתוב אותו בעילום-שמות, מכיוון שדובר בו על זוג נשוי, שלושה ילדים, גירושין וכן הלאה.

הוא רואה-חשבון ידוע, שהיה יושב-ראש מר עצת-המנהלים של מיפעל גדול, שהיה נשוי עם אשה יפה. היו להם שלושה ילדים. לפני שלוש ועוד שיעור, והתפתח רומאן בינה לבין מרדכי הטניס.

בעיקבות הרומאן החליטו השניים להתגרש. הבעל קנה לה דירה יפה, מצויידת היטב, במינולי דו"ר.

מאוחר יותר תם הרומאן בינה לבין המרדכי. בינתיים היא חלתה, והוחלט שהיא זקוקה לניתוח מסוכן בראש. מצבה הקשה נודע לבעל-לשעבר, ומעשה אבירי לקח אותה בעצמו לניתוח באר-צות-הברית, אצל המומחה הטוב ביותר.

הניתוח עבר בהצלחה. הקשר ביניהם התהדק, ומאז הם נראו כל הזמן יחד, מאושרים, מסיילים שלובי-רוח, או יד ביד, כווג אוהב. מחלת האשה עוררה בבעלה את כל האהבה והעדינות שחס כלפיה, והיא חיה במשך שנתיים באושר. יחסו של הבעל עורר בה מחדש את האהבה, שנפגמה במשך תקופה קצרה.

שעות אחדות אחרי ששמעתי את הסיפור, עברתי על העיתונות היומית, ובין מוצאות-האבל קפץ מולי עיניי שמה של גיבורת הסיפור שלי, האשה היפה, ורדה פרושן. קצת קשה לי לתאר את הרגשתי, וזה בעצם לא כל-כך חשוב. בראש רשימת האבלים: בעלה, רואה-החשבון עמוס פרושן, לשעבר יושב-ראש מועצת-המנהלים של חברת-החשמל יו"ר האגודה אר"ס למיל-חמה בנגע הסמים.

חתונה עם מיליונר

שרון ושושנה וינר מיליונר, חתין, בן 40

צילם: מנשה העולם האם

הקולגה שלי, זה שסיפר לי באחד המרוצים הקודמים על הרומאן החשאי של ורדי אלן ודיאן קיטון, נזכר השבוע בעוד קטע. בסיועו בעולם, באחרונה, הוא חנה בפרנק פורט, ואת מי הוא ראה כבר של מלון פרוקפורטר הוף, אם לא את חיים שיף בחברת שושנה וינר, מי שהיתה חברת-רלחים, עד שעזבה אותו לטובת ארנסט יפת.

באחונה, כך מספרים, נגמר גם הרומאן בינה לבין יפת. היא השאירה אותו בארצות-הברית ועברה לגור בלונדון, שם חיים שני ילדיה.

לריווח הקצר הזה אני מצרפת סיפור נוסף, שבו מככבת שרון וינר, בתה של שושנה, שרון, כך סיפר לי מקור אחר, היא בת 23, יפה, בלונדון, סטודנטית-למישפטים בלונדון.

שרון עומדת להתחתן בקרוב עם מיליונר יהודי-בריטי. אמרו לי "מולטי-מיליונר", אבל מכיוון שלא בדקתי את הנושא, אני מסתפקת ב"מיליונר". נשמע צנוע יותר. את שמו, אגב, לא

ידעו לספר לי, אבל ידעו שהוא בן 40, רווק ו"חתין לא גורמלי". שרון פגשה אותו לא-מוזמן במרדכי, בחתונת בתו של מיליונר אחר, הצ'יאל טולרנו, יהודי-ספרדי, פעיל ידוע במגזר. וינר-הבת, שהגיעה לחתונה עם חברות הלומדות איתה, לא תיארה לעצמה שבחתונה הזאת היא תכיר את החתן שלה.

תל-אביב-קרית-גת-לוס-אנג'לס

יעל דיין הופיעה באחד מלילות-השבת האחרונים בערב-ראיונות בקריית-גת. בתום הערב לקה אותה נהגיה-מונית ישר לשרה-העופה, משם עמדה לטוס ללוס-אנג'לס. המיוזרות שלה כבר היו נבגאות.

הנהג היה סקרן. למה את טורחת לנסוע עד קריית-גת בערב שבו את טסה לחו"ל, הוא שאל אותה. דיין צנתה לו בערך כך: "נמצאים שם חברי מרכז מפלגת-העבודה. אני רצה לכנסת, או חשוב לי להופיע שם".

סירטו החדש של דודו טומס נקרא תל-אביב — לוס-אנג'לס. או אולי כראי לקרוא לסיפור הזה תל-אביב — קריית-גת — לוס-אנג'לס.

תמי מוזס בהריון

תמי מוזס, אחת היושרות של ידענות אחר-רווח. האחות הצעירה של נוני וג'ורדי, נישאה לפני שנתיים לרדי (ארקוב) בורוביץ. תמי, שלא כאחותה העיתונאית, עובדת באגף המיני-הלתי של העיתון.

בורוביץ הוא אב לשלושה מנישואיו הראשונים: אמיר בן ה-18, נמרוד בן ה-17 ומיה בת ה-14. תמי נמצאת עקשו בתחילת ההריון, ואני מאחלת לה הריון קל ולידה קלה.

מריבה בשחקים

אני זוכרת שהקולגה שלי, רחל המרחלת, נהגה לספר לי שלפעמים, תוך כרי טיסה, בדרך-כלל בקו לונדון-לוד, היא היתה כותבת חצי מדור. בטיסה מוצלחת כתבה אפילו יותר מחצי. כי אחרי הכל, את מי אפשר לפגוש במטוס, אם לא את אלה, או חלק מאלה, שאנחנו אוהבות לרכל עליהם?

טוב, אז לי אין מול כמו לרחל, ואני לא טסה בתכיפות כמות. בעצם, אני לא טסה בכלל. נראה אתכם טסים במשכורת צנועה כמו שלי. (אולי זו ההזדמנות להזכיר לעורך, אם הוא קורא את המדור הזה, את עניין מיכתבי אליו, לפני שבר עיים, שהחל במילים: "הגדון? שכרי הרל". אתם יודעים מה הוא אמר אחרי שסיים לקרוא את המכתב? "מתוקתק היטב", הוא אמר. כן.)

חורה לעניין הטיסות. רציתי לומר שלמרות שאני לא, אני בהחלט פוגשת אנשים שכן. ואני מאוד שמחה כאשר הם ראו או שמעו משהו מעניין, ומספרים לי על כך.

הנה רוגמה ממש טובה: מכר שלי, איש-עסקים שטס לפחות שלוש-ארבע פעמים בשנה, סיפר לי את הקטע הבא, שבו מככבים הכדורגלן אבי כהן ואשתו דרורית:

זו היתה טיסת אר"ס מלונדון, במוצאי-שבת, לפני חודש בערך. בטרמינל זיהיתי אותו. איך אפשר לא. הוא ואשתו המתינו לטיסה, ותיכף הבחנתי שהם היו, כמו שאומרים, "שנינו ביחד וכל אחד לחוד". לא דיברו ביניהם. כשהוא הסתכל כל ימינה, היא הסתכלה שמאלה. הוא הסתובב בין הקהל, לברו, והיא שמרה על הילדה הקטנה. או שזה היה ילד, קשה לדעת בגיל הזה.

היא נראתה, איך לומר, לא שמחה. הוא נראה מתוח, לעם מסטיק בעצבנות. הגיע זמן העליה למטוס. היא ישבה עם הילדה, והוא ישב לא לידן, אלא במושב מאחוריהן. במשך כל הטיסה הם לא דיברו ביניהם. ממש כמו שני זרים. כך סיפר לי אותו איש-עסקים. ניסיתי להשיג את דרורית בטלפון, אבי, כידוע, לא נמצא עכשיו

תמי ורדי בורוביץ תחילת ההריון

הימור מוצלח

אני ממש לא יודעת מה לעשות עם הסיפור הזה. אין לי שום סיבות לכתוב משהו לא-נעים על תחרות מלכת-היופי. להיפך, אני אוהבת את התחרות הזאת, החושפת בכל שנה יפהפיות חדשות בעלות תואר רישמי לזיפי ולחן שלהן, ונותנת לי עוד כמה שמות חדשים לרכל עליהם. מתאהבים בהן, הן מתאהבות, האחר כך הן מתחתנות, ולרוב הן גם מתגרשות. שמח.

ויש כאלה המצלחות כחול, ויורדות. אז זה כבר נעשה עניין בינלאומי. המלכה החדשה היא לדעתי יפהפיה אמיתית.

אז אני לא משמיצה, חס וחלילה, רק מספרת סיפור אמיתי. איך אני יודעת שהוא אמיתי? מה זה איך, הוא קרה לי?

זמנים לפני התחרות, שהתקיימה בשבוע שעבר, צילצל אליי בחור צעיר וסיפר לי שהוא מיווד עם אחת המועמדות. הוא סיפר שידירתו נמצאת במצברוח איום ונורא, כי המועמדות כבר יודעות (ואני לא אכנס כאן לפרטים איך) מי הן החמש שיוכז במקומות הראשונים. אמרתי לו שתמיד קיימת האפשרות שהחמש האלה הן באמת הכי יפות, ולכן זה די ברור שהן הן הזוכות, ומתחילים לקשקש, אבל לא איכפת לי לרשום את שמותיהן. הוא הכתיב לי, בסדר הזה: רויטל מור, דניאלה כהן, שירלי ביימורדי, ורד פוקס, גלית אהרונז. למחרת התחרות מיהרתי להציץ בעיתון, עם המון סקרנות, וראיתי ששירלי היא המלכה, דניאלה היא נערה שוראן. גלית היא מלכת החן ורויטל היא נסיכת היופי-עשורה. צילצלתי לבחור ואמרתי לו שפרט לשם המיותר ברשימתו, ורד פוקס, היה לו הימור מוצלח למדי, והצעתי לו לקנות מייד לוטו וטוטו ופיס. הוא צחק, וסיפר לי את הקטע הבא: "יום לפני התחרות שלחתי בדואר רשום-אקספרס, לכותבת של נכבוטק, מיכתב לרפי גינת, שהיא אחת השופטים בתחרות. כתבתי שם את שמות החמש שנתתי גם לך. אחרי התחרות צילצלתי לגינת, והוא אמר שהוא לא קיבל שום מיכתב. הוא גם אמר: במשך כל התחרות בדקתי אם הכל שם בסדר. הכל, לדעתי, נקי. אילו הייתי רואה שמשוה לא בסדר, הייתי מפיץ את הטכס באמצע".

דרורית ואבי כהן הם לא דיברו ביניהם

בארץ. הרי תמיד קיימת האפשרות לשמוע ממנה שהיתה איוו מריבה, ועכשיו הכל בסדר, ולסיים את הקטע באושר ובמתיקות. נו, די, מה אני נסחפת. אבל לא היתה תשובה. אחר כך חשבתי על כותרת לסיפור, נזכרתי בטרס המקסים אהבה בשחקים, והחלטתי על מריבה (בטרמינל) וכי שחקים.